

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Sándor Éva pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Gálbory Gábor ügyvéd által képviselt I.r. és a II.r. alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt a Fővárosi Bíróság előtt 19.P.23.658/2005. számon megindult és a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.881/2009/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 29. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A felperes képviseletében eljáró pártfogó ügyvéd díját, valamint a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A jogerős ítélet elutasította a felperesnek a személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és 5.000.000 forint nem vagyoni kár megtérítése iránt előterjesztett keresetét. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 forint elsőfokú és „25.000 forint + ÁFA” másodfokú eljárási költséget. A felperes képviseletében eljáró dr. Blázy László pártfogó ügyvéd első- és másodfokú eljárásban felmerült munkadíját összesen 56.000 forintban állapította meg. Rendelkezése szerint a pártfogó ügyvéd díját és a le nem rótt, összesen 600.000 forint első- és másodfokú eljárási illetéket az állam viseli.

A jogerős ítélet alapjául szolgáló tényállás szerint a felperesnek a II.r. alperesnél fennálló munkaviszonya 2003-ban az előbb szóban, majd írásban közölt rendkívüli felmondás folytán megszűnt. A

felperes által kezdeményezett munkaügyi perben a jogerős ítélet megállapította, hogy a rendkívüli felmondás jogellenes volt, a felperes munkaviszonya csak az ítélet jogerőre emelkedésének időpontjában szűnik meg, míg a felperes vagyoni kártérítés iránti igényét elutasította.

A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy az I.r. alperes a II.r. alperes ügyvezetőjeként a 2003. január 30-án folytatott szóbeli megbeszélés során valótlanul állította, hogy a felperes feljelentette a céget az adóhatóságnál, ezért került sor az ellenőrzésre, továbbá bomlasztja a munkafegyelmet és munkatársait a cég ellen hangolja, valamint munkaviszonyának fennállása alatt nem jelentkezett munkára. Ezért megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát. Az I.r. alperes azzal, hogy ugyanezen a napon, mások jelenlétében őt tolvajnak titulálta, biztonsági őrrrel kísértette el a munkahelyéről, valamint megfosztotta annak lehetőségétől, hogy az új csarnok átadási ünnepségén részt vegyen, emberi méltóságát és becsületét sértette meg. Kérte az alperesek 5.000.000 forint nem vagyoni kárának megfizetésére kötelezését. Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

A jogerős ítélet indokolása szerint a felperes - kioktatás ellenére - nem tett eleget a Pp. 164. § (1) bekezdésben foglalt bizonyítási kötelezettségének, mert nem igazolta az állított jogsértések megtörténtét. A jogerős ítélet a rendelkezésre álló bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdés alapján való mérlegelésével arra a következtetésre jutott, hogy a perben kihallgatott tanúk vallomása a felperes által állított, őt ért atrocitásokat nem támasztották alá. Miután az adóhatóság az általa megküldött tájékoztatás szerint a perbeli időszakban a II.r. alperesnél ellenőrzést nem tartott, nyilvánvalóan nem állíthatta az I.r. alperes, hogy az ellenőrzésre a felperes feljelentése nyomán került sor. A munkaviszony megszüntetésének módja és annak jogszerűsége a munkaügyi per tárgyát képezi, annak megítélése a személyiségi jogi per kereteit meghaladja. A munkaügyi perben hozott ítéletek indokolásából kitűnően pedig az, hogy a felperes a kollégáinak panaszkodott, illetve szóvá tette, hogy később kaptak fizetést, a munkáltató gazdasági érdekeinek veszélyeztetésére ugyan nem alkalmas, azonban a munkáltató felmondásában az ezzel kapcsolatban írt indokok nem minősülnek minden alapot nélkülöző, túlzó módon lealacsonyító, megalázó közlésnek. Ezért a jogerős ítélet megállapítása szerint a felperes Ptk. 76. §-ban védett becsületének és emberi méltóságának, valamint a Ptk. 78. § alapján a jóhírnevének megsértése nem volt megállapítható. Jogalap hiányában a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pont alkalmazásával a Ptk. 339. § (1) bekezdés alapján előterjesztett nem vagyoni kárigény iránti kereset is alaptalan.

A jogerős ítélet ellen, jogszabálysértésre hivatkozással, a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és a keresetének való helytadás érdekében. Felülvizsgálati álláspontja szerint a munkaügyi perben keletkezett iratokkal bizonyította a munkahelyen őt ért atrocitásokat. A rendkívüli felmondás tartalma, mely szerint ő a munkafegyelmet bomlasztotta és a munkahelyi hangulatot rontotta, emberi méltóságát sérti.

Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben előadott indokok alapján nem sértett jogszabályt.

A Ptk. 76. § szerint a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen - egyebek mellett - a becsület és az emberi méltóság megsértése. A Ptk. 78. § (1) bekezdés értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés alapján a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

E rendelkezések alapján a jóhírnév sérelmét általában a valótlan és a közfelfogás szerint sértő tény állítása, híresztelése, hamis színben való feltüntetése, a becsület sérelmét pedig a tényektől függetlenül, önkényesen alkotott, a más személyét kifejezőmódjában is indokolatlanul bántó (becsmérlő, megalázó) vélemény okozza.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján jogszabálysértés nélkül állapította meg a jogerős ítélet, hogy a perben kihallgatott tanúk nyilatkozatai, valamint a csatolt okiratok az I.r. alperes szóban elhangzott - felperes által kifogásolt - közléseinek és a felperes számára sértő intézkedésének megtörténtét nem támasztották alá. A bizonyítékok nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelésének hiányában a felülvizsgálati eljárásban nem volt lehetőség arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok újraértékelésével az alperes terhére a jogsértést megállapítsa. (BH 1996/506., BH 1999/44., BH 2001/197., BH 2002/29.)

Nem sértett jogszabályt a jogerős ítélet azzal sem, hogy a munkáltató rendkívüli felmondásában sérelmezett közlések miatt a jogsértést nem állapította meg. Az ítélezési gyakorlat szerint a munkáltatónak a munkavállalóról készített, valótlan tényállítást vagy sértő értékelést tartalmazó minősítése a munkaügyi perben hozott döntéstől függetlenül a személyhez fűződő jog sérelmét megalapozhatja (Pfv.IV.21.310/2007/4.sz.). Az adott esetben a II.r. alperes képviselőjében eljáró I.r. alperes a felperessel közölt írásbeli felmondásban - többek között - azt tette a kifogás tárgyává, hogy a felperes „munkaidőben a munkatársai között a

munkafegyelmet bomlasztotta, a munkavállalókat a munkáltató ellen hangolta, így a munkahelyi hangulatot és munkamorált rontotta, ezáltal a munkáltató gazdasági érdekeit veszélyeztette". A felperes és a II.r. alperes között rendkívüli felmondás és járulékai iránt folyamatban volt perben a Fővárosi Munkaügyi Bíróság a 33.M.880/2003/59. számú ítéletében a perben kihallgatott tanúk nyilatkozatai alapján tényként rögzítette, hogy a felperes fiatalabb kollégáinak panaszkodott, kifogásolva, hogy később kaptak fizetést, amelyet a munkaügyi jogvitában értékelhető szempontok szerint nem talált a rendkívüli felmondás alapjául elfogadhatónak (19. sorszámú irat melléklete). Ezért, amint arra a másodfokú bíróság is helytállóan utalt, a rendkívüli felmondásban sérelmezett közlésnek volt ténybeli alapja. Az I.r. alperes pedig azt, hogy a felperes a munkahelyen a kollégáinak panaszkodott, értékelte akként, hogy alkalmas a munkahelyi fegyelem bomlasztására, a munkavállalók munkáltató ellen hangolására, a munkamorál rontására. Ez az értékelés, vélemény nem volt önkényes, a tényektől elrugaszkodott, és kifejezésmódjában sem minősül indokolatlanul bántónak vagy sértőnek. Ezért helytállóan állapította meg a jogerős ítélet, hogy a Ptk. 76. § alapján a becsület és emberi méltóság megsértésére attól függetlenül nem alkalmas, hogy azok a rendkívüli felmondás indokait nem alapozták meg.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, és a Pp. 87. § (2) bekezdés alapján rendelkezett az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes pártfogó ügyvédi képviselőjével a felülvizsgálati eljárásban felmerült díj, valamint a felperes személyes költségmentességére tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. § alapján a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték, állam által való viseléséről.

Budapest, 2010. április 14.

Dr. Mészáros Mátyás sk. a tanács elnöke, Dr. Kovács Zsuzsanna sk. előadó bíró, Dr. Bartal Géza sk. bíró

A kiadmány hitelül:

Vné

tisztviselő